

BEZDUSZNY (8) *ai*

e jasne.

sg m N bezduszny (3). \diamond *G* bezduszn(e)go (1). \diamond *n I* bezdusznym (1). \diamond *pl N subst* bezduszn(e) (1). \diamond *D* bezdusznym (1). \diamond *A subst* bezduszn(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVIII w.

1. Pozbawiony duszy, nieożywiony, martwy (4) :

Wyrażenia: »bezduszne ciało«: Pomázanie oštátnie Oleiu S. kładą ná vmarłe/ y tego Sákrámentu nád famym bezdušnym ciálem vzywáią. To iest błąd wielki y nieznošny *SkarJedn* 347.

»bezduszna rzecz; rzecz bezduszna« (1 : 2): [*Chrystus*] przedfię iednák częšto w Ewángeliey ś. bezdušnym tym rzeczóm do pokármu náznáczonym błogošláwił. *LatHar* 56, 674; *WujNT* 1. *Cor* 14/7. *Cf* »bezduszny, nieczuły i bezrozumny«.

Szereg: »bezduszny, nieczuły i bezrozumny«: inšze teź rzeczy/ z Boškiey fwey opátrznóšci/ chciał [*Bog*] dla ciebie záchowác/ iáko Anyoły/ żywioły/ rzeczy bezdušne/ nieczułe/ y bezrozumne. *LatHar* 674.

2. Bezbożny, żyjący niezgodnie z wiarą, rozwiązły; impius Mącz (4) :

Szeregi: »bezduszny a ktory się na rozkoszy tego świata udał«: Epicurus [...] Item, Impius, Bešdušny á ktory fie ná roškošzi tego fwiátá vdał. *Mącz* 106c.

»bezduszny y (a) niepobożny (nienabożny)« (2): [*Bog*] ktory nye tylko przez wybráne á šwyęte fędy fwoye/ ále y przez Ietrá pogániná/ Báláámá łákomego/ ošlicę yego nyemą/ Káiphášlá bezdušnego y nyepobożnego prawdę y wolą fwoyę ludźyom obyáwyáją. *KromRozm II* 14; Impius et religiosus contraria, Bešdušny á nie nábożny. *Mącz* 301d.

»bezduszny i pełen wszech niecnót«: Impius et Sceleratus, Bešdušny y pełen wšzech niecnót. *Mącz* 301d.

Synonimy: 1. bezrozumny, nieczuły.

Cf **PRZEZDUSZNY**